

ביאור בדרך אפשר

1 תהלים, וְהָרִי עֲנַן אֲמִירַת הָאוֹתִיּוֹת הוּא בְּדוֹגְמַת הָעֲנָן
 2 ד'כָּלִי', 'שֶׁם' וְ'כַח' 58, שהרי המילים הם ה'כלים' שמכילים את השכל
 3 ואת הרגש, וכך גם למעלה, כביכול 'אוֹתוֹת' קדושות אלו ממשיות
 4 המשכת מוחין ומידות מלמעלה, וְיִתְרָה מְזָה, מְצוֹת הַיּוֹם העיקרית
 5 של ראש השנה היא בְּשׁוֹפָר 59,
 6 שְׁתַּקִּיעַת שׁוֹפָר הוּא עֲנָן 1
 7 הַמְעֵשָׂה שְׁלֵמֻטָּה מְדַבּוֹר, 2
 8 להורות שהעניינים הנעלים שנמשכים
 9 בראש השנה (המשכה של 'רוממות
 10 העצמות') יורדים וחודרים עד לעשייה
 11 שהיא דבר תחתון דָּאף שְׁתַּקִּיעַת 5
 12 שׁוֹפָר הִיא כמאמר חכמינו ז"ל
 13 חֲקֻמָּה וְאִינָה מְלֵאכָה 60 (ולכן)
 14 מן התורה מותר לתקוע בשופר בשבת)
 15 ואם כן לכאורה תקיעת שופר היא לא
 16 פעולה שנחשבת 'מעשה' כמו מלאכות
 17 אחרות, מְפֹל־מְקוֹם הָרִי זֶה 17
 18 בְּחִינַת מְעֵשָׂה סוף סוף מדובר
 19 בפעולה של עשייה שְׁלֵמֻטָּה גַם 19
 20 מְאֵמִירַת הָאוֹתִיּוֹת דְּפִסְגֵי 20
 21 מְלֵכִיּוֹת זְכוּנוֹת וְשׁוֹפְרוֹת 21
 22 ומשמעותה היא המשכת 'רוממות
 23 עצמותו' גם במעשה.
 24 וְזֶהוּ עֲנָן הָעֵבֻדָּה הַרוּחָנִית 24
 25 דְּרֵאש־הַשָּׁנָה, שְׁהַעֲבֹדָה הִיא 25
 26 מִצַּד עֶצֶם הַנְּשָׂמָה כְּפִי 26
 27 שְׁנִמְשַׁכַּת וְחֹדְרַת (נְעַמְט 27
 28 דְּרִיף) לַמָּטָה מַטָּה, בכל כוחות
 29 הנפש ופעולותיה עַד לַפֶּתַח הַיּוֹתֵר 29
 30 תַּתְּחוֹן שהוא כוח המעשה.
 31 ט) וְזֶהוּ גַם הַטַּעַם הַפְּנִימִי לַכֶּךָ 31
 32 שְׁגָבִי רֵאש־הַשָּׁנָה כְּתִיב 61
 33 אֲתֵם נֹצְבִים הַיּוֹם (דְּקָאֵי עַל 33
 34 רֵאש־הַשָּׁנָה 62 כמובא לעיל
 35 בתחילת המאמר שכל מקום שכתוב
 36 "היום" הכוונה לראש השנה) כְּלֶכֶם 36
 37 לַפְּנֵי הָיוֹ' אֲלֵקִיכֶם רֵאשִׁיכֶם 37
 38 שְׁבִטִיכֶם וְגוֹ' עַד שׁוֹאֵב 38
 39 מִימִידָּה, וְהִינּוּ, שְׁאָף שְׁפָרַט 39
 40 הַכְּתוּב עֶשֶׂר מְדַרְגּוֹת שׁוֹנוֹת 40

ביאור בדרך אפשר

41 בְּכַנֵּי יִשְׂרָאֵל 63 ובין 'ראשיכם' ל'שואב מימך' יש ריחוק הערך,
 42 מְפֹל־מְקוֹם נֹצְבִים כְּלֶכֶם בִּיחַד ומתאחדים לְאֲחָדִים כְּאֶחָד,
 43 וְכַפִּי שְׁמִבְּאֵר אֲדַמּוּ"ר הַזֶּקֶן בְּ'לְקוּטֵי תוֹרָה' 64 שהמשמעות
 44 הפנימית של אחדות זו היא שְׁפָל נִיצוּצֵי נְשָׂמוֹת כֹּל בני ישראל נֹצְבִים
 45 וּמְתַעֲלִים בְּמִקּוֹרֵם הָרֵאשׁוֹן
 46 כו' שם כל הנשמות הן בשוה.
 47 וּבְהֶקְדָּם הַחֲלוּק שְׁבִינֵי רֵאש־
 48 הַשָּׁנָה (יּוֹם הַשְּׂשִׁי לְמַעֲשָׂה
 49 בְּרֵאשִׁית) לַיּוֹם הַשְּׂשִׁי דְּמַתְּן-
 50 תוֹרָה (שְׂשִׁי בְּסִיּוֹן), דָּעַם
 51 הַיּוֹתֵם שְׂיָכִים זֶה לְזֶה, וְיֵשׁ
 52 קֶשֶׁר וְשִׂיכוֹת פְּנִימִית בֵּין בְּרִיאַת
 53 העולם למתן תורה כְּדִרְשַׁת
 54 רַבּוֹתֵינוּ ז"ל 65 מֵאֵי דְּכְתִיב 66
 55 אֲרָץ יְרֵאָה וְשִׁקְטָה כו',
 56 בְּתַחֲלָה יְרֵאָה וְלִבְסוּף
 57 שִׁקְטָה, וְזֶהוּ מֵה שְׁכַתוּב 67
 58 וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֵר יוֹם
 59 הַשְּׂשִׁי, בְּה"א יְתָרָה, לא כפי
 60 שכתוב בימים הקודמים 'שני', שלישי'
 61 וכדומה מְלַמֵּד שֶׁהַתְּנָה הַקְּב"ה
 62 עִם מְעֵשָׂה שְׂמִים וְאָרְץ וְאָמַר
 63 לָהֶם: אִם יִשְׂרָאֵל מְקַבְּלִים
 64 הַתּוֹרָה אֲתֵם מִתְקַיְּמִין כו',
 65 וזה לשון הגמרא: מאי דכתיב משמים
 66 השמעת דין ארץ יראה ושקטה, אם
 67 יראה למה שקטה, ואם שקטה למה
 68 יראה, אלא בתחילה [לפני מתן תורה]
 69 יראה ולבסוף שקטה. ולמה יראה,
 70 כדריש לקיש, דאמר ריש לקיש: מאי
 71 דכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום השישי,
 72 ה' יתירה למה לי, מלמד שהתנה
 73 הקדוש-ברוך-הוא עם מעשה בראשית
 74 ואמר להם: אם ישראל מקבלים התורה
 75 אתם מתקיימין, ואם לאו - אני מחזיר
 76 אתכם לתוהו ובוהו" (הִינּוּ,
 77 שְׁבַמְתֶּן-תּוֹרָה נַעֲשֶׂה קִיּוּם
 78 וְתוֹקֵף בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית גַּם)
 79 כְּפִי שְׁעוּלָם עַל מִלּוּאוֹ
 80 נְבָרָא 68 אמרו חכמינו ז"ל במדרש

(58) ראה ד"ה שיר המעלות דשבת שובה, וא"ו תשרי פ"ג (תורת מנחם - התוועדויות חמ"א ע' 25). (59) משנה ר"ה כו, ג. גמרא שם כז, א. (60) שם כט, ב. (61) נצבים כט, ט"י. (62) ראה פענח רזא ס"פ נצבים. מגלה עמוקות נצבים ד"ה עשירי (ס, ד). (63) ראה זהר ח"ב פב, א. הובא בלקו"ת שבהערה הבאה. (64) ר"פ נצבים. (65) שבת פח, א. (66) תהלים עו, ט. (67) בראשית א, לא. (68) ראה בר"פ ד', ז. וראה שם פי"ב, ו. פי"ג, ג (וביפ"ת שם).